

Verslag deel van Via Micealica

Aangezien ik in 2014 de Franciscusroute afgesloten had in Rieti en dus al de eerste etappe van de route gedeeltelijk gelopen had (de route begint in Poggio Bustone), moest ik naar Cittaducale (6 km. ten oosten van Rieti). 8 September: na een vlucht met Ryanair op Rome Ciampino, busreis naar Rome Termini, de trein genomen naar Cittaducale. Het is ook mogelijk om vanaf Roma Tibertini een bus naar Rieti te nemen (dit had ik, omgekeerd dus in 2014 gedaan). 4 euro voor 2 uur bussen!

Al op de eerste dag ontmoette ik vier Fransen (waarvan twee van Italiaanse afkomst). Bijna de hele route hebben we elkaar getroffen, samen gegeten, soms een stuk samen opgelopen. Makkelijk, want ze regelden vaak onderdak ook voor mij. Op 30 september ben ik in Monte Sant'Angelo aangekomen.

Hier heb ik 3 dagen rust genomen i.v.m. rugproblemen. En aangezien ik van Bari zou terugvliegen moest ik een mijn oorspronkelijke plan om dit ook te lopen wijzigen. Ik heb de bus genomen naar Canosa di Puglia en vanaf hier de Francigena del Sud naar Bari gevolgd .

Op al de dagen heb ik nauwelijks regen gehad overdag. Op een dag ben ik vertrokken met regen, maar na een uur was het droog en een dag met wat lichte (mot)regen.

Buiten de genoemde Fransen geen andere pelgrims gezien.

Na Cittaducale mooie asfalt/ soms grintweg, iets hoger gelegen. Langs Romeinse thermen. Naar Borgo San Pietro, aan stuwmeer, dat in 1936 aangelegd is. Daarvoor moest een klooster wijken, iets hoger is dit complex opnieuw opgebouwd. Onderdak bij de zusters. De volgende dag was het bijna 10 km klimmen, pittig, route niet altijd even goed te vinden. Uiteindelijk op de hoogvlakte in Casale Calabrese overnacht. Schitterende plek met uitstekend maal door de gastheer klaargemaakt.

Steeds prachtige vergezichten, wel veel asfalt, maar rustige wegen, weinig verkeer. Op weg naar l'Aquila zijn in deze streek nog steeds de gevolgen van de aardbeving van 2009 te zien. Dorp Fossa nog steeds verlaten. Soms nieuw opgebouwde wijken te zien. Ik heb niet in l'Aquila overnacht, vond de stad een beetje deprimerend met nog steeds vervallen flats, etc.

Op weg naar Rocca di Mezzo een flinke klim (op 5 km. 600 m hoogteverschil). Hier overnacht in soort klooster, waarin ook asielzoekers opgevangen werden. Hier zaten 11 jongeren uit Gambia, die ik alleen met hun smartphone bezig heb gezien.

Soms heb ik bewust voor asfalt gekozen omdat de weg door het bos of te stenig was of te slecht aangegeven stond. De gids was hierin niet altijd even duidelijk. Straatnamen worden nauwelijks genoemd. Ook de Fransen klaagden hierover. Op een gegeven plek waren de gele strepen zelfs zwart gemaakt. Uiteindelijk een tiental km. gelift om op de route uit te komen.

Sulmona is een mooie plaats met een uitstekend onderdak in de Consorzio Celestiniano, vlakbij de kathedraal. De eigenaar heeft een pelgrimsmenu. Aanbevolen! Langzamerhand loop ik nu de Abruzzes uit en kom in Molise, veel vlakker. Hier zijn ook de Traturro, de schapenroutes. Deze vond ik niet makkelijk lopen. Vaak ongelijke grond, geen of nauwelijks routeaanwijzingen. En s'ochtends vaak nog erg modderig, nauwelijks te belopen.

Onderweg is de Michaëlverering steeds duidelijker : kerken, grotten etc. Italianen onderweg zijn zeer vriendelijk, willen steeds weten wie je bent, waar naar toe etc, auto's stoppen soms zomaar om deze vragen te stellen. Ook Padre Pio is op de route zeer nadrukkelijk aanwezig. Op zijn naamdag, 23 september was er een openluchtmis door twee priesters in een stadje. Hier waren 90 % vrouwen aanwezig !

Vijf kilometer na San Marco overnachtte ik Avellaneta: biologische boerderij, prachtig gelegen in de bossen. De varkens liepen vrij rond. Ik vroeg aan de boer hoeveel varkens hij ad. Dat wist hij niet, ze liepen immers vrij rond ! Helaas hier ook een afstapje gemist. Hier aanvankelijk geen last van, maar later wel. De boer raadde ons af door het bos te lopen, was te drassig.

Dit gedeelte van Italië vond ik vrij saai, eentonig, alleen asfaltwegen. Er wordt veel afval zomaar langs de weg gedumpt. Vrij deprimerend. De route voor San Giovanni Rotondo was daarentegen weer heel mooi, rustige grintweg door de bossen, op niveau. Het was gelukkig niet druk hier. Er zouden hier meer bezoekers komen dan in Lourdes. Na Rome was dit pelgrimsoord van Padre Pio het meest bezocht.

De laatste etappe naar Monte Sant' Angelo aanvankelijk over asfalt maar de laatste 8 km met zeer mooie uitzichten over de kust en de Adriatische zee over bos/rotspaden. En dan uiteindelijk in Monte Sant' Angelo ruim 80 trappen naar beneden naar de grote van de aartsengel Michael. Er is vlakbij een speciaal pelgrimshotel.

We arriveerden op 30 september, dit was de laatste van drie feestdagen ter ere van de aartsengel. Heel veel kraampjes met allerlei snuisterijen, processies waren al geweest. Gelukkig was het de dag erna weer "gewoon".

Vanaf Helmond niet het mooiste traject, maar het was wel weer bijzonder!

Jean Waterval